

Samen kerken...

Waarheid....

Verkiezingstijd...we zitten er weer middenin. Overal in de kranten en in T.V. programma's de lijsttrekkers met hun grote gelijk, hun halve waarheden, loze beloften en versimpelingen. Vooral aan het woord blijven, nooit de ander laten uitpraten, enz., enz..... Zelfs de besten ontkomen er niet aan.

Ik vraag me wel eens af hoe deze mensen hun zelfrespect, hun eigen innerlijke waarheid gaaf kunnen houden...Of ze zichzelf nog wel onder ogen kunnen komen....

Ze zeggen: Het eerste slachtoffer van het politieke debat is ...de waarheid.

En de kiezer moet z'n weg vinden in dat woud van tegenstrijdigheden en vertekeningen...

Over Donald Trump, de nieuwbakken president van Amerika, die ook zo z'n eigen overduidelijke struggle met de waarheid heeft, vertelde mijn krant iets merkwaardigs: Hem werd gevraagd of hij wel eens "bij zichzelf naar binnen keek". Dat deed hij niet, zij hij. Waarom niet? "Omdat ik misschien niet leuk vind wat ik dan zie....." Hij loopt daar kennelijk voor weg – en dat verklaart veel van hoe hij op de boze buitenwereld reageert...Iedereen heeft het gedaan, en wat er mis gaat is de schuld van de ander....Overigens een heel gebruikelijke reactie, een soort eerste impuls van zelfverdediging, die ook ons mensen niet vreemd is. Al zie je dat veel eerder bij anderen dan bij jezelf....

Er staat in de bijbel een wonderlijke tekst, over iemand die kijkt in de spiegel van Gods Aanwezigheid, zichzelf ziet in die spiegel, maar zich omdraait en meteen weer vergeet wat hij gezien heeft.... En dus in staat en bereid is de stomste fratsen uit te halen.... Je moet dus kennelijk lang en aandachtig in die spiegel kijken, dóór de eerste schijn van armetierigheid en onbenulligheid heen (waar een mens voor wegloopt...), totdat je ziet wat eronder zit: De mens die God bedoelde, in z'n eenvoud, z'n verlangen naar vervulling, z'n afhankelijkheid en kwetsbaarheid. Dáár zit z'n schoonheid, z'n waarheid, zuiverheid.... En van daaruit moet je kennelijk je leven áángaán, je naaste aankijken, die een mens is als jij...maar dan anders... Want hoe beter je jezelf kent, des te beter ben je in staat de ander te kennen, in waarheid en liefde. Dat is een fundamentele waarheid, een sleutel van een waarachtig mensenleven.

Waarheid?

Het gaat er niet om de waarheid te hebben, te kennen...maar om waarheid te zijn.

Carnaval zit in de lucht....Teken dat we de 40-dagentijd ingaan, de periode naar Pasen toe. Tijd van inkeer en bezinning, van tot jezelf komen, van je oriënteren op die figuur van Jezus, die zoveel ruimte had voor de beschadigde mens, voor de schuldige mens, voor de zoeker, de wanhopige. Omdat hij keek in de spiegel van Gods aanwezigheid. Zo leren leven, jouw weg te gaan, waarheid te zijn in trouw aan jezelf en je naaste. Omdat dat kan, omdat dat de weg is naar een nieuw bestaan. Hoop en uitzicht voor een samenleving in het duister van de leugen.

Maar eerst nu Carnaval...

En dat andere carnaval van de verkiezingen...

De waarheid maakt je vrij....

Jan R.Dijkema.